

I Księga Kronik

Rozdział 11

1. Zatem w Hebronie, przy Dawidzie, zebrał się cały Israel, mówiąc: Oto my jesteśmy twoją kością i twoim ciałem! 2. Jak i przedtem, kiedy Saul był jeszcze królem, ty także wyprowadzałeś i wprowadzałeś Israela. Bo WIEKUISTY, twój Bóg, ci powiedział: Ty będziesz pasł mój lud israelski i ty będziesz wodzem nad moim israelskim ludem. 3. Dlatego wszyscy starsi Israela przyszli do króla, do Hebronu, i w Hebronie Dawid zawarł z nimi umowę przed WIEKUISTYM; nadto pomazali Dawida na króla nad Israelem, według słowa WIEKUISTEGO, które powiedział przez Samuela. 4. Zatem Dawid jechał z całym Israelem do Jeruszałaim tego Jebus, gdzie obywatelami ziemi byli Jebusyci. 5. Ale obywatele Jebusu powiedzieli do Dawida: Tutaj nie wejdiesz. Lecz Dawid zdobył twierdzę Cyonu, która stała się miastem Dawida. 6. I Dawid powiedział: Ktokolwiek pierwszy porazi Jebusytę, ten będzie księciem i dowódcą. Dlatego najpierw wyciągnął Joab, syn Ceruji, zatem został dowódcą. 7. A Dawid mieszkał w owej twierdzy; dlatego nazwano ją miastem Dawida. 8. Także wokoło zbudował miasto, od twierdzy na wszystkie strony; a Joab zbudował resztę miasta. 9. Zaś Dawid im dalej, tym więcej rósł; bowiem był z nim WIEKUISTY Zastępów. 10. A ci są najprzedniejszymi rycerzami, których miał Dawid, którzy mężnie się z nim starali wraz z całym Israelem o jego królestwo, by go uczynić królem nad Israelem według słowa WIEKUISTEGO. 11. Taki jest poczet rycerzy, których miał Dawid: Jaszobeam, syn Chakmoniego, przedniejszy pomiędzy trzydziestoma; on podniósł swój oszczep na trzystu i każdym uderzeniem ich zabijał. 12. Po nim Elazar, syn Dodoa, Achoachańczyk; on był pomiędzy trzema mocarzami. 13. Ten był z Dawidem w Pas Dammim, gdzie Pelisztini zebrali się do bitwy. Ta część pola była pełna jęczmienia, zaś lud uciekł przed Pelisztynami. 14. Więc stanęli pośród owego pola oraz je obronili, porażając Pelisztynów; gdyż WIEKUISTY uratował lud wielkim wybawieniem. 15. Także trzech z trzydziestu przedniejszych weszło na skałę do Dawida, do jaskini Adulam, gdyż wojsko Pelisztynów leżało obozem w dolinie Rafaim. 16. Bowiem Dawid mieszkał wówczas w twierdzy, a stanowisko Pelisztynów było wówczas w Betlechem. 17. Zaś Dawid pragnął, mówiąc: Oby mi się ktoś dał napić wody z studni betlechemskiej, która jest przy bramie! 18. Dlatego ci trzech się przebili przez wojsko Pelisztynów, naczepali wody z studni betlechemskiej, która jest przy bramie, wzięli oraz przynieśli do Dawida. Lecz Dawid nie chciał jej pić, ale wylał ją na ofiarę WIEKUISTEMU. 19. I powiedział: Nie daj mi, mój Boże, bym to uczynił! Czy mógłbym pić krew tych mężów, ich dusze? Bowiem ze swoim życiem ją przynieśli; więc nie chciał jej pić. To uczynili owi trzech mocarze. 20. A Abiszaj, brat Joaba, był głową owych trzech; ten podniósł swoją włócznię na trzystu, których zabił; więc zaskarbił sobie sławę między owymi trzema. 21. Z tych trzech był sławniejszy nad dwóch i był im przewodzącym; jednak nie wszedł w skład owych pierwszych trzech. 22. Także Benajahu, syn Jehojady, syn silnego męża, wielkich spraw, z Kabseel, ten zabił dwóch moabskich mocarzy; on też zszedł, kiedy był śnieg i zabił lwa

w środku jamy. **23.** Ten nadto zabił męża, Micraimczyka, człowieka o wzroście pięć łokci. Micraimczyk miał w ręce oszczep, jak wał tkacki; jednak przyszedł do niego z kijem, wydarł oszczep z ręki Micraimczyka i zabił go jego oszczepem. **24.** To uczynił Benajahu, syn Jehoady, który też został sławnym z owymi trzema mocarzami. **25.** Lecz choć był sławnym między owymi trzydziestoma, jednak nie wszedł w skład owych trzech. Dawid ustanowił go nad swoją przyboczną strażą. **26.** Zaś mocni w wojsku to: Asahel, brat Joaba; Elhanan, syn Dodo z Betlechem; **27.** Szammot Haroryta, Chelec Pelonita; **28.** Ira, syn Ikesza, Tekoita; Abiezer Anatotczyk; **29.** Szybchaj, Chuszatyda; Ilaj, Achoachańczyk; **30.** Maharai, Netofczyk; Cheled, syn Baany, Netofczyk; **31.** Ittaj, syn Rybaja z Gibe'a, należącego do synów Benjamina; Benajahu, Piretończyk; **32.** Churaj znad potoku Gaasz; Abi, Arbatończyk; **33.** Azmawet, Bacharumita i Eljachba, Szaalbończyk. **34.** Potomkowie Haszema Gizonity: Jonatan, syn Szagi, Hararejczyk; **35.** Achira, syn Sakara, Hararyta; Elifal, syn Ura; **36.** Chefer Mekeratyta; Achija Pelonita; **37.** Checrai Karmelita; Naaraj, syn Ezbaja; **38.** Joel, brat Natana; Mibchar, syn Hagryty. **39.** Celek, Ammonita; Nacharai, Beerotczyk, który nosił broń Joaba, syna Ceruji; **40.** Ira, Irejczyk; Gareb Irejczyk; **41.** Uryja Chittejczyk; Zabab, syn Achlaja. **42.** Adina, syn Sziza, Rubenita, przywódca Rubenitów, a z nim trzydziestu mężów. **43.** Chanan, syn Maachy i Joszafat Mitnita. **44.** Uzjasz Aszteratyta; Szama i Jeiel, synowie Chotama Aroeryty. **45.** Jediel, syn Szimriego, i jego brat Jocha, Tisyta. **46.** Eliel Machawita; Jeribaj i Joszawiasz, synowie Elnaama oraz Jitma Moabita. **47.** Nadto Eliel, Obed, Jaasjel i Mesobajasz.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012